

Prioritet og at vi have et Skattepaaligningsgrundlag gennem Ejendommenes Vurdering — vil det ligge snublende nær dels paa det samme Grundlag, dels gennem en Formue- og Indkomstskat at kræve Tiendeskatten afløst.

Af alle disse Grunde er det, som sagt, af den yderste Vigtighed, at det Grundlag, man slaar sig til Ro med, er saa nøjagtigt og retfærdigt som muligt. Men dette er langt fra Tilfældet efter Landstingets Fler-tals Forslag. Det er allerede blevet fremhævet under Forhandlingerne i det andet Ting, at en Skatteligning paa Grundlag af Vurdering af Ejendommenes Værdi i Handel og Vandel vil komme til at ramme de mindre Ejendomme uforholdsmæssig haardt, fordi de i Handel og Vandel gaa rundt til forholdsvis langt højere Pris end de større. Herimod er der blevet sagt, at dette ikke betyder saa meget, da det ikke særlig er de mindre Ejendomme, som alt dette vil gaa ud over; nej, dem, det i første Række vil gaa ud over, dem, for hvem dette væsentlig har noget at sige, det er Ejerne af Skove. Hvor meget Skovens Skatter efter Landstingets System ville stige — at de ville stige noget, er vel givet, skønt tvivlsomt kan det vel være — men hvor meget de ville stige, er jo meget vanskeligt at beregne. Et Medlem af Landstinget, som jeg antager efter hele sin Virksomhed uden for Politik har et grundigt Kendskab til Skovforholdene, er ikke kommet Sagen nærmere, end at han ikke kunde sige, om den Kapital, hvoraf Skovene vilde komme til at svare Ejendomsskyld, vilde blive 50 Millioner, eller den vilde blive 100 Millioner Kroner. Naar en Mand, der sikkert fra sin private Virksomhed sidder inde med gode Forudsætninger for at kunne udtale sig derom, ikke kan udtale sig nærmere, maa det jo ganske vist erkendes, at det er noget vanskeligt at udtale sig med Bestemthed. Men endnu vanskeligere bliver det, naar man betragter de Regler, hvorefter Landstingsflertallet ønsker at faa Skovene beskattede. Det hedder derom i Forslaget om Skat paa faste Ejendomme efter Ejendomsskyld, altsaa med Hensyn til den ny Ejendomsskat til Staten i § 3, at Ejere af Skove og Plantager, hvis Værdi i Handel og Vandel vanskeligt lader sig ansætte, kunne begære Ejendomsskylden svaret med 3 pCt. af den gennemsnitlige Renindtægt i de sidste 3 Aar. Men hvorvidt Skovene efter dette ville komme til at svare mere eller væsentligt mere i Skat, end de svare nu, det vil jo rigtignok i allerhøjeste Grad komme til at bero paa,

hvorledes denne Renindtægt udfindes, om denne Renindtægt — hvilket ubetinget maatte være det rigtige — udfindes ved alene at tage Hensyn til den egentlige Skovdrift, til Udbyttet af Skovdriften og derfra drage den Del af Udgiften ved Skovene, som alene vedrører Skovdriften, eller om man, hvilket ganske sikkert vil blive forsøgt, vil gaa den Vej, at man tager en Skov som en Helhed, tager paa den ene Side hele det Udbytte, den giver, altsaa baade af Træmateriale og af Vildt, og paa den anden Side tager ikke alene den Del af Udgifterne, der ubetinget maa siges at vedrøre Skovens Drift som egentlig Skov, men tillige den Del af Udgifterne, som vedrører Vildtbestandens Vedligeholdelse og Bevogtning; thi gør man det, vil det vistnok ved de allerfleste Skove vise sig, at den gennemsnitlige Renindtægt er meget nær ved Nul. Dette Punkt fremgaar ikke med Klarhed af § 3 i Landstingets Forslag, og gaar man altsaa til at undersøge, hvorledes man i alt Fald efter den foreliggende Betænkning har ment at ville ordne Kommuneskatterne af Skovene, saa hedder det derom, at for Skove og Plantager ansættes Ejendomsskylden til det 15-dobbelte af den gennemsnitlige Renindtægt i de sidste 3 Aar. Jeg bemærker, at her er Ejendomsskylden tagen i en fejlagtig Mening, der skulde staa: ansættes det Beløb, hvoraf Ejendomsskylden skal svares, til det 15-dobbelte af den gennemsnitlige Renindtægt i de sidste 15 Aar. Ogsaa her vil det ene og alene komme til at afhænge af, hvorledes Renindtægten beregnes, om Skovene ville faa nogen og da nogen væsentlig Forøgelse af de nuværende Kommuneskatter, men gaar man ud fra, at Skovene virkelig blive satte til en Vurdering af 100 Mill. Kr., vil man maaske komme til, at deres Skattebyrde vil forøges med godt og vel 400,000 Kr. om Aaret for hele Landet. Gaar man ud fra, at deres Vurdering vil blive sat til 50 Mill. Kr., vil man vel komme til det Resultat, at deres Skattebyrde vil blive forhøjet med 100,000 à 150,000 Kr. Landet over, og det er ganske vist Summen, men det er for aldeles ingen Ting at regne mod Størrelsen af den Uret, som ved den af Landstinget foreslaaede Beregning af Ejendomsskylden vil blive gjort mod Ejerne af de smaa Ejendomme omkring i Landet. Saa længe man kan tale om Tingen i sin Almindelighed, kan der siges det ene for, det andet imod, man kommer aldrig til det rette Resultat; vil man derfor til Bunds i Sagen, er der ikke